

Kritika - Erőnek erejével

2013 május 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Túlzás lenne a bájos jelzéssel illetni egy káromkodásokkal, gyilkosságokkal és szétrobbanó testrészekkel tarkított akciófilmet?

Történet röviden:

Miután Ray Owens (Schwarzenegger) egy balsikerű mővelet miatt érzett elkeseredésében elhagyja a Los Angeles-i rendőrség kábítószerosztályát, seriffként vigyáz egy álmos határvároska, Sommerton Junction rendjére. A békés időnek azonban egyik pillanatról a másikra vége szakad, amikor a hírhedt drogbáró, Gabriel Cortez (Eduardo Noriega) elképesztő vakmerőséggel megszökik az FBI rabkonvojából. Kíméletlen zsoldosok segítségével, akiket a jégszívű Burrell (Peter Stormare) vezet, Cortez az amerikai-mexikói határ felé száguld egy felspezített kocsiban, egy tüsszal az oldalán.

Kritika:

Lehet, hogy néhány éve Hold-méretűre keredett szemekkel vizslattak volna e felvetés kapcsán, ám azóta kaptunk két *The Expendables*-epizódot... Stallone ezen ekszöködései szintén bűvelkedtek a vérben és a zsigerekben, ám imádnivaló vén rókák lőttek rongyosra az ellent, ráadásul nem kevés poén kíséretében. Nos, a mi Arnie-nk (ki az, kinek e keresztnév alapján más ugrik be?) tíz év után döntött úgy, hogy ismét nekiveselkedik egy film főszerepének, és mivel láthatóan remekül érezte magát *A feláldozhatók* töltényorkánja közepette, nem is nagyon tért le arról az útról. Az *Erőnek erejével* is magán viseli azokat a jegyeket, melyek miatt a trottyok háborúját is imádtuk: öreg főszer elintézi a fiatalabb rosszfiúkat, vaskos beszólások, humorosan véres akciók stb. Ám Schwarzi és rendezője, a dél-koreai Jee-woon Kim (*Két nővér, Keserűdes élet*) közös mókája egy cseppet sem tőnik koppintásnak: például korántsem akar sokat markolni. Kapásból a helyszín is egy álmos határvideki kisváros. A főhősön kívül nincsenek nagy sztárok és a cselekmény sem próbál hatalmas csavarokkal és felesleges mellébeszéléssel okosabbnak láttatni egy faék-sztorit, amely egy mondatban is könnyedén kifejthető: egy szökött maffiavezér épp a mexikói határ felé tart, ám át kell haladnia elötte egy kisvárosra, melynek seriffje ezt nem hagyja annyiban.

Úgy nagyjából ennyi. Azért bepillanthatunk a városka unalmas hétköznapijaiba és a drokartell-vezér profi szöktetésébe is, ám a lényeg természetesen a film fináléja, az a bizonyos leszámolás. A régi filmes toposz, miszerint esélytelenek néznek szembe a fölényben lévő ellenséggel, itt is kifogástalanul működik, köszönhetően a maroknyi szedett-vedett hősnek. Egy hatvanas seriff, egy pocakos helyettes (Luis Guzmán), egy fegyvermániás csodabogár (Johnny Knoxville), egy kisvárosi rendőrnő (Jaimie Alexander) és egy kissé lecsúszott fickó (Rodrigo Santoro), akit a síttről is csak azért engedtek ki, hogy segítsen nekik a harcban...

Nos, fogalmazzunk úgy, hogy e csapat egészségéért jobban izgultam, győzelmükben pedig egy csöppet kevésbé bíztam, mint *A feláldozhatók* esetében. Szerencsére a remek dumákkal, szituációkkal és alantasan szórakoztató akciójelenetekkel a zsánerek között előszeretettel lavírozó Jee-woon Kim hozza koreai formáját (filmjei közül *A jó, a rossz és a furcsa* idéződik meg leginkább, már csak a western-fíling miatt is). És az sem baj, hogy nem sok vizet zavar majd a film, hiszen amíg Schwarzi ilyen kellemesen önironikus, szerethető és szórakoztató mozikban tőnik fel, addig üdítő? t vásznon látni, még így kissé megfáradtan is.

vox.hu - Szöllőskei Gábor

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
